

Nemáte vodu?

Naštěstí jsem já sama nikdy v životě pomoc hasičů nepotřebovala, ale i já jsem zažila situace, kdy byla požární ochrana či zásah hasičské jednotky nutná. Rozhodla jsem se napsat o mém nejčerstvějším setkáním s hasičským zásahem.

Byl pozdní nedělní podzimní večer a celá moje rodina se chystala spát. Já jsem už byla ve své posteli a četla si knížku, okno jsem měla pootevřené. Právě proto jsem mohla asi jako první slyšet, co se děje před naším dome za plotem. Přimo pod našimi okny zastavilo auto a z něho vystoupila parta náctiletých kluků. Vedli zmatenou konverzaci o tom, kde vlastně jsou. Jejich tóny zněly nervózně. Nejdřív jsem si myslela, že se jen ztratili a pokračovala ve čtení. Hoši byli pořád hlasitější, zmateně se překřikovali. Zbystřila jsem v okamžiku, když se zmínili o tom, že musí zavolat hasiče. Vyskočila jsem z postele, otevřela okno a naskytl se mi dosud neviděný obraz oblaku kouře vycházejícího z motoru auta, která tak inteligentně odstavili chlapci uprostřed silnice mezi domy. Ihned jsem běžela pro své rodiče a vzbudila je se slovy, že venku hoří auto. Táta a s mámou mžourali do tmy, ale rychle se vzpamatovali a vyrazili obhlédnout situaci. Taťka vykoukl z okna s otázkou, co se děje. Hoši mu položili opravdu nečekanou otázku: "Nemáte vodu?" Mezitím, co jsem budila rodiče, už bylo auto v plamenech. Mamka vyběhla ven a vysvětlovala klukům, že vodou z kyblíku auto opravdu neuhasí. Všechny poslala do bezpečné vzdálenosti, protože hrozilo, že auto vybuchne. Taťka společně s hochy zavolal na 155, protože se ukázalo, že dotyční vůbec netuší, kde se nacházejí, odbočili totiž jen z hlavní silnice když se jim začalo z auta kouřit. Do 5 minut se rozezněly sirény v naší obci, za dalších 5 minut už jsme slyšeli sirény hasičských aut a za pár minut tu byli jak znojemští profesionální hasiči i zástupci místního sboru dobrovolných hasičů se svým malým autíčkem. Plameny se mezitím tak rozrostli a zesílily, že roztavily plechy auta, že byly úplně průsvitné a šlo vidět součástky v motoru. Sirény, světla a hlasy přitáhly zvědavce z celé ulici, většina z nich dorazila jen v pyžamech a bundách. Hasiči se po krátké přípravě vrhli s ohromným proudem vody na plameny, voda s plameny chvíli bojovala, ale nakonec zvítězila. Celkem rychle se povedlo hasičům oheň zlikvidovat a vše dopadlo dobře.

Místo nehody bylo až do ráno pod dozorem místních dobrovolných hasičů. Auto bylo zničené, ale nikomu se naštěstí nic nestalo. Kluci, kteří zajeli do naší ulice úplnou náhodou, když zjistili, že se jim kouří z motoru, museli podat vysvětlení hasičskému vyšetřovateli. Odnegli si cennou zkušenost, jak se chovat v případě požáru a také na památku na mobil natočená videa hořícího auta a hasičského zásahu. Měli štěstí, že hasiči se k nim dostali tak rychle a s ohněm si dobře poradili. Kdo ví, co by se stalo, kdyby vše trvalo jen o pár minut déle. Moc jim nezávidím, že museli doma vysvětlovat, kde je tátovo auto.

Chtěla bych poděkovat všem hasičům, kteří každý den zachraňují naše životy a hasí, co nás pálí.

Karolína Velebová, 15 let, 5.A.
Gymnázium Dr. Karla Polesného
Náměstí Komenského 945
Znojmo